

Tisdagsvandring våren 2018

- Tisdagen 6 februari vandrade vi mest på grusvägar (isigt) runt hembygdsgården i Bräcke. Vi passerade Stavstenarna. Gick sen på grusvägarna förbi Hjalteby och Valla kyrka, men hittade några små skogsstigar här och där.
- Tisdag 13/2 Vi parkerade vi vid Morik, Vi tog "trapporna" upp till Hamnera "utmarker". Vi gick upp till en damm och fortsatte neråt och stannade vid en bergsida. Där frågade Anne om vi kände igen oss. För min del var jag helt bortkollrad trots att vi nyss hade passerat detta ställe.. Vandringen fortsatte upp genom skogen och vi till Bö Tjärn. Där tog vi grusvägen tillbaka till bilarna.
- Tisdag 20/2 Vandringen startade denna gång från Haketorp. Enligt en skröna, var det endast en man från Haketorp och en kvinna från Orust som överlevde digerdöden. De gifte sig och därmed härstammar alla Tjörnbör och Orustare från dessa två. Vi gick in i dalgången mot Surdal pga den senaste tidens regn och snö trampade flera av oss igenom isen och blev våta. Anne berättade en del från järnåldern och några lämningar har hittats i området. Vi passerade Surdals kvarn, som nu inte har några vingor, som restaurerades 1966. Från Surdal gick vi en skogsväg längre västerut och sen genom hästgarna ner till Hovlanda.
- Tisdag 27/2 I den bitande nordanvinden beslutade vi oss för att gå en kort vandring i Skärhamn. Vi gick Tubbegatan upp och gångvägen genom Kroksdal och Utäng. På väg tillbaka var det skönt att ha vinden i ryggen. Vi var två ledare och två friskusar som var ute ca 1 tim. Solen sken och vi var nöjda över att ha trotsat kylan.
- Tisdag 6/3 I tisdags vaknade vi upp till 10 cm snö. Vi gick en runda neråt Toftenäs där Anne berättade en del om Peder Brehm. Efter en vurpa med bra slut fortsatte vandringen på gångvägar genom Skärhamn.
-
- Tisdag 13/3 . Även denna vandring gick lite olika småvägar i Skärhamn. Vi gick Idrottsvägen ner till Tubbeviken. Detta var den gamla infarten till Skärhamn . Där Storgatan nu ligger var det odlad mark. Uppe på kyrkbacken berättade vi om Skärhamns Kyrka. Därifrån gick vi Lyckebacken tillbaka till Boab.
- Tisdag 20/3 Gick vi från Märkestens kvarn in i Vilekärrsområdet. Vi fick höra om Thor i Hafgård som sägs vara begravd vid Torpet Märkesten, med en guldhammare vid sin sida, på graven stod det tidigare en runsten, som troligen nu finns i någons källarmur. Guden Thor i Hafgård benämns ofta som Thor i Hafgård i folksagan, dvs åskans gud.
- Tisdag 27/3 Vandrade vi i Stockevik och fick höra om Stockeviks historia samt att vi tittade på Sveriges näst längst långroset (51 m långt) från järnåldern. Dessutom besökte vi några fina vikar.

- Tisdag 3/4 Vandrigen upp till Vetteberget lockade 17 personer. Vid röset diskuterade vi bronsåldern kontra järnåldern. Bronsåldern är 1500 f Kr och järnåldern 500 f Kr. (Långröset i Stockevik är också från bronsåldern). Från röset valde vi att följa den markerade stigen ner mot Håltet. Markeringarna är ett antal mindre stenar lagda på höjd. Sen följde vi bilvägen in till de gamla husen vid vägens slut. Kallas ibland för Bullerbyn. Där gick vi stigen till höger om ängen genom en jättefin skogbevuxen dalgång ner till Källdalen.
- Tisdag 10/4 Även denna vandring lockade 17 personer. Vi samåkte till parkeringen vid Spjärr och gick in på en gärdesväg som ledde upp till Tjörns största gravfältet från stenåldern som är ca 200 x 200 m. Det finns ca 100 fornlämningar i området som utgörs av 40 högar och 60 runda stensättningar. Högarna är 5 - 12 m i diameter och 0,5 - 1.2 m höga. Idag är gravarna övertorvade men väl synliga.
- Tisdag 17/4 Vi parkerade i Brog och gick genom ängar och hagar bort till Ekåsvallen. Där hittade vi en fin stig ner mot Tådås, där följde vi cykelvägen tillbaka till Brog. Vi stannade vid grottan, som varit ett gömsle för Michael Koch. En fredlös man lär också bott där, som fick mat från sin käresta i Sältebo.
- Tisdag 24/4 tog vi en tur till Åstol, där vi fick en guidad visning av hembygds museet.
- Den 19/ 6 hade vi en vandring på Älgön i Hakefjorden. Vi åkte med färjan till Dyröns norra hamn, gick tvärs över ön till sydhamnen, där Gunnars Båtturer tog med oss till Älgön. Det blåste rejält och gick bra sjö. Vandrigen på Älgön var ca 6 km, vi var 11 vandrare som upplevde det fina kulturlandskapet

Hösten 2018

- Första vandrigen den 4/9 var vi på Härön. Det var en fantastisk stilla förmiddag. Vattnet i Härö Båge var spegelblankt när vi passerade förbi sjömannens grav. En del av oss la på en liten sten för att beveka gasten. Denna gången hade vi ju matsäck med och den smakade gott vid bryggan strax söder om gården Änga där vi kunde ta en broshyr ur lådan. Grässtigen ner förbi husen till Hisingsviken var lätt att gå ner till stranden. Men vi som hade badkläder med i ryggsäcken fegade ur fast det var en härlig dag. Stigen upp på Rörberget, som är en jättefin utsiktsplats väster om Änga är väl rösad och värt en avstickare. Återvägen valde vi att gå norra stigen som går genom skogen och förbi Gården och genom norra delen av samhället. Vi var 19 personer på vår första vandring i höst.
- Tisdag 11/9 Vandring blev en blöt kort tillställning. Men vi var i alla fall 7 som gick. Järneken i Bäckevek som troligen är den enda vildväxande i Sverige har nog tagit lite skada av den torra sommaren och tappat en hel del blad. Den är 5-6 meter hög och når upp till tallgrenarna. Sen tidigare är det känt att det finns två nya små järnekar. Idag hittade vi ytterligare en som bara är 12-15 cm hög.

- Tisdag 18/9, 23 personer möttes i Halsbäck för att vandra ner till Björshuvudet längs strandkanten. På en av de steniga stränderna växer strandkål, som fridlyst. Dess naturliga hemvist är stränder med sten eller mycket sand, ofta vid ilandfluten tång, som den får näring från i denna annars mycket näringsfattiga miljö" citerat från Wikipedia. Det fanns även gott om strandmålla som är ätlig. Vi gick över de vackra kullarna som på försommaren är alldeles gula av gullvivor. Alla försökte se Huvudet i den stora klippan. På nordöstra sidan finns en liten skyddad vik och Ann-Marie berättade att vid den norra stranden bland de stora klippblocken bor en utterfamilj.
- Tisdagen 25 / 9 bjöd på ett fint sensommarväder. Från Ängeviken gick vi på en fin promenadväg ner till Viks Ödegärde. Vi gjorde en chansning och gick gå på den gamla stenbryggan bort till Limhall nu när det var lågt vatten. Från Viks Ödegärde följde vi stigen upp till den Södra ensfyren och även via Fyrvägen upp till den Norra ensfyren. Däruppe ifrån hade i en fin utsikt mot inloppet till Kyrkesund och Gun berättade lite om fyrarna och Ängeviken.
- Tisdag den 2/10 var det mycket regnigt på morgonen. Det har varierat hur väderguden varit med oss. Vi infann oss som vanligt vid BOAB för att åka till Sörby grottan. Det kom bara en vandringsugen och gemensamt beslutade vi att spara denna fina vandring till ett senare tillfälle.
- Tisdagen 9/10 var det 23 personer som ville vandra med oss i Myggenäs. Roligt att det också kom 4 nya vandrare som hittat oss via hemsidan. Från Myggenäs Gård gick vi Brattvägen upp till Bränneberget. Anne läste om "Det stora oväsendet" (häxjakt) på 1600-talet. Malin Ruths född 1591 , anklagades för att ha dragit sillen från land med hjälp av magi och även sitt kunnande i läkekonst. Trots Vattenprovet och en ohygglig tortyr vägrade hon att erkänna. Ett år senare på Marstrand " var hon orörlig, alldeles döv, litet eller intet seende och fullkomligt uti barndomen fallen" och dömdes då tillsammans med 6 kvinnor och en man till döden genom halshuggning och därefter brännas på bål 1672 vilket skedde på Sötången på Tjörn. Vår vandring fortsatte upp till klapperstensfältet högst upp vid masten. Googla och läs om hur dessa bildades före landhöjningen. Vi gick sen den gamla körvägen Bengts Lid ner till gamla Myggenäs.
- Tisdagen 16/10 Vandrigen på Dyrön. På färjan fick vi information om att det var mufflonfår jakt denna dag. Fåren hade visst dragit sej ner i bebyggelsen för att slippa jägarna. Det var ändå OK att gå leden, vi såg siluetten av en jägare uppe på höjden. Det var helt vindstilla och nästan spegelblankt vatten. Vi valde att gå östra leden genom skogen först och det passade bra att fika på en klippa med utsikt mot Hättan. Vi gick även den västra leden förbi bastun och över berg och ner i raviner. Den är mer krävande och trappan ner genom den smala ravinen är precis att det går att passera.

- Tisdagen 23 /10, hade vi en lätt vandring runt på Klädesholmen. Solen sken och det blåste. Vi gick på småvägar både på Koholmen o Klädesholmen. Klädesholmen, som ligger längst västerut, befolkades redan på 1200-talet, då det var en sillperiod.
- Tisdagen 30/10 Trots att regnet hängde i luften så var vi 15 personer som gick vandringen som startade vid parkeringen vid AD bilverkstad. Vi vek av asfaltvägen upp mot "Den surrande trädgården" Det var tur att ägaren var hemma, hon kom ut och berättade om sin verksamhet. Titta på art-of-adventures Sörby så får du veta mer. Därifrån gick vi genom skogen till Sörby grotta och Anne läste sagan om jätten som höll på att äta ihjäl sej. På avsatsen mot Hjalteby följde vi stigen ner till en konstutställning i en naturskön hage väl värd ett besök. Vi gick genom skogen tillbaka och gick över väg 160 för att ta den lilla skogsvägen ner till tunnelundergången.
- Tisdagen 6/11 Fast vi är inne i november så var det milt och skönt på vår vandring. Vi hade fått lov av markägaren att stå på deras rymliga parkering vid Tippås. Vi följde traktorvägen ner genom granskogen där vi läste om fornborgen. Den ligger på en brant klippa ca 80 m över havet och är 100 m lång och 90 m bred med branta stup i N-V-S. Uppe på berget kan man se flera tydliga lämningar efter vallar i bergsskrevorna. Vi var inte uppe på berget men på Riksantikvarieämbetet har vi hittat en beskrivning och en skiss över området.
- Tisdagen 13/11 blev vi glatt överraskade. Trots ihållande regn så var vi 13 som gick i de fina skogarna på Hakenäset. Vi hade dessutom en lokalguide som visade oss flera nya skogsstigar och berättade om den nedgrävd kopparskatten. Anne berättade om gårdarna Lind och Röreviken som låg på varsin sida om dansk-norska gränsen på Gyldenlövs tid. Han ankrade i viken och skaffade proviant på Hakenäset när han skulle besöka Marstrand. Hakenäsbönderna skeppade sina produkter till Uddevalla för att slippa den farliga passagen över Hakefjorden till Marstrand.
- Tisdag 20/11 Vår sista vandring i höst tog oss runt fornborgen i Toröd. Den är ca 200 m lång och 100 m bred.

Tisdags cyklingar med Friluftsförbundet.

- Tisdag 8/5. Vi var 10 cyklister som cyklade den fina cykelvägen förbi Pilane ner till badet i Linneviken. Därifrån är det en fin led som går upp till St Olovs valar. De fick lyssna till berättelsen om hur Kyrkesunds rädda blivit till då kungasönerna Olav och Harald skulle kappsegla från Kongahälla hem till Tönsberg. När Olav befann sig på Krossefjorden och seglade in mot berget rämnade detta och Olav kunde styra skeppet genom det mala sund som då bildades . Från valarna gick vi ner till Kyrkesund och fick titta in i Olles sjöbod.
- Tisdag 22/5 Cyklade via Budalen och Fagerfjäll ner till Rösselvik. Där har funnits två trankokerier i viken. Ett från 1600 -talet och ett från 1700-talet. Det senare var ett av Tjörns

största trankokeri. Denna lämning blev delvis övertäckt av sprängsten och tegelspill i samband med vägbygge. Vid badet i Knarreвик passade det bra med ett dopp och kaffe

Anne , Inger & Silva.